

L'ANELL D'OR

Hi havia una vegada un home i una dona que es deien EDUARD i CRESTI. Eren pobres. Tenien un gat i després van comprar un gos. El gat no estimava el gos. El gos al contrari: estimava tothom i al gat també. L'EDUARD i la CRESTI tenien un anell d'or que era màgic i no sabien que era màgic però els seus animals sí.

Un dia un senyor que vivia lluny seu i es deia Sevan es va enterar que l'anell era màgic i el va robar quan l'Eduard i la Cresti no estaven a casa i els va dir en una carta:

HOLA EDUARD I CRESTI. ALGÚ US HA ROBAT EL VOSTRE ANELL PERQUÈ ERA MÀGIC.

Quan van tornar van llegir aquesta carta i van preguntar al gat i al gos si havien vist algú a casa i els van contestar que no.

EDUARD CRESTI van pensar una idea, van deixar els seus animals a fora i els van dir: no podeu tornar si no trobeu l'anell i qui trobi l'anell es quedarà amb nosaltres i l'altre no.

El gat i el gos van decidir que ho farien junts. Van caminar nit i dia fins que van trobar un senyor que el tenia a la seva mà. El gos immediatament es va menjar el senyor, que era SEVAN i van tornar a casa. Abans de que arribessin el gat va dir: Ja no puc caminar més.

El gos li va dir que agafés l'anell i pugés a la seva esquena. El gat va dir que sí i van continuar així i quan quedaven 10 metres per arribar, el gat va baixar de la seva esquena, va començar a córrer, va saltar per la finestra de la casa i va entrar i va dir a l'EDUARD i la CRESTI que l'havia trobat només ell.

L'EDUARD i la CRESTI li van donar llet i van deixar el gos pobret, que havia fet quasi tot ell, a fora de la casa. Un dia una senyora el va trobar i se'l va emportar a casa seva. La senyora li donava carn, jugava amb ell...

I VAN VIURE FELIÇOS TOT MENJANT ANISSOS.